

SZIVÁRVÁNY

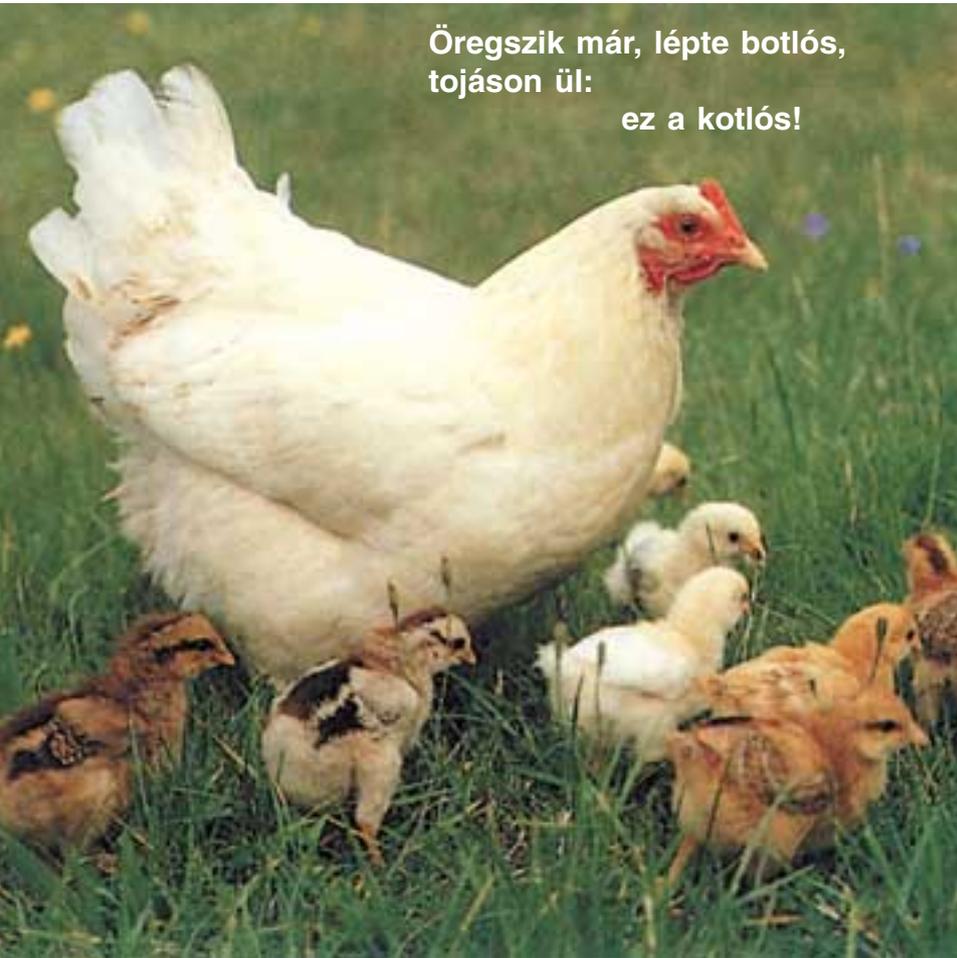
2000.
ÁPRILIS

4

Öregszik már, lépte botlós,
tojáson ül:

ez a kotlós!

LÁSZLÓFFY ALADÁR UDVAR

Az udvaron három tyúk.
Minden reggel láthatjuk,
amint szárnyuk emelgetik,
a szórt magot szemelgetik.
Főnökük egy vén kakas,
barna, mint az oldalas,
kemény, mint a füstölt borda,
a taraját büszkén hordja.
Jár ott még az udvaron
kutya, szamár és barom,
meg egy mérges, kopasz pulyka,
nyelvét homlokára nyújtja,
s azt ismétli: glu-glu-glú!
Minden milyen szomorú...
Meghallja ezt kilenc egér
s vihognak: ez mindent megér!
Kár is keseregni ezért,
elég egy kis száraz kenyér.

WEÖRES SÁNDOR
PULYKÁK

Sötétben meghúzódva
szundítanak a pulykák.
Ha reggel fölébrednek,
begyüket nagyra fújják.

Feszesen járnak, mintha
keréken gurulnának.
Nyakuk vörösre duzzad,
recsegve kiabálnak.

Szebb a páva,
Mint a pulyka,
Mérges pulyka,
Fel vagy fújva,
Lub, lub, lub!

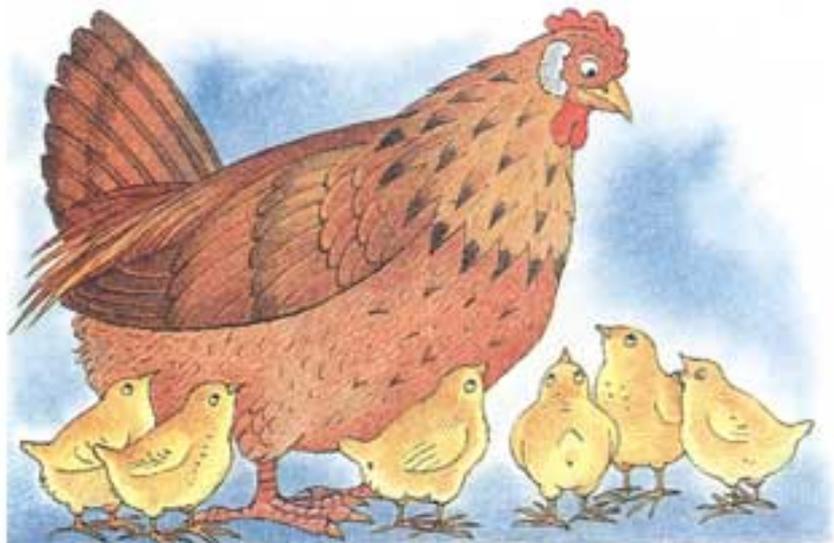

Ha kiált, nyakát kinyújtja,
mindig mérges:
ez a pulyka!

RUDOLFINE FELLINGER
MÉSZELY JÓZSEF fordítása

EGY CSIRKE KIKEL A TOJÁSBÓL

Mivel tovább nem leli örömét
a tojánházban,
kopogva kérdi:
“Milyen lehet a kinti világban?”
És már hallatszik is bentről
a kipp-kopp,
s a hasadó tojáshéjból
titty-totty,
kilép a fénybe igyekvő
titty-totyogó,
kis pelyhes tipegő,
s megszólal, mintha
csak érdeklődnék:
“Ugye én is a világra jövök?”

A KOTLÓS MEG A CSIBÉK

A kottlóstyúk, aki csak úgy repesett a büszkeségtől, amiért olyan jól sikerült a költés, így szólt a csibéihez:

– No, picinyeim, mivel errefelé ólálkodik a menyét, visszabújtok a tojáshéjatokba. Én pedig majd rátok telepsem, s akkor biztonságban lesztek.

– Bocsánat, mamácska – kérdezte az egyik csibe –, így fogjuk csinálni mindig?

– Hát persze.

– De akkor hogyan fogunk szembeszállni a veszéllyel, ha majd mi is tyúkok leszünk?

KUNKORI, A KUKACKA

Kunkori, a kukac karikába tekerődve kuporgott a föld alatt: ahogy a mamájától tanulta, éppen hét gyűrűbe pöndörült.

– No, most megnézem, milyen az, ha csak hat kacskaringóba tekeredem – mondta magában.
– Még kényelmesebb lehet, ha csak öt körbe fonódóm – okoskodott. Egyre kinnebb tekeredett. – Jaj, de jó, most teljesen kinyújtózom! – és kidugta fejét a földből...

Abban a szempillantásban az arra sétáló tyúk bekapta.

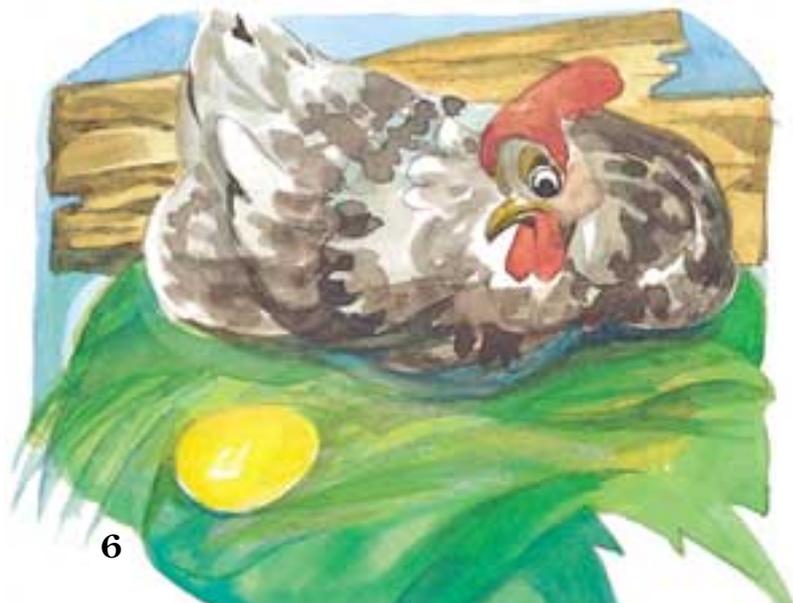
SZILÁGYI DOMOKOS KOT-KOT-KOT

- Kot-kot-kot, nagy titkot mondhatok!
- Csip-csip-csip, ugyan mit?
- Háp-háp-háp, mondjad hát!
- Gá-gá-gá, esküdj rá!
- Kár-kár-kár, halljuk már!
- Mek-mek-mek, ne ijessz meg!
- Be-be-be, ki vele!
- Vak-vak-vak, nékem csak!
- Mú-mú-mú, szomorú!
- Kot-kot-kot, leltem egy kukacot!

AZ ARANYTOJÁS

NÉPMESE

Élt egyszer egy faluban egy nagyon szegény ember, úgy hívták, hogy Tyúkos Miska. Nem volt egyebe egy vén kendermagos tyúknál. Nem szeretett dolgozni, csak üldögélt, s arra várt, hogy a tyúk megtojja a mindennapos tojást ebédnek.

Hát amint egy nap a vén tyúk nagy kotkodácsolással leszállt a fészkeről, mit lát Miska a szalmán? Egy csudálatosan ragyogó, színarany tojást!

Nosza, el is szaladt tüstént a boltba, kért lisztet, cukrot, zsírt, kolbászt, és amikor a boltos gyanakodva nézett rá, előszedte a zsebéből az aranytojást, és az orra alá dugta. A boltosnak kidüledt a szeme a mohóságtól, adott mindent, bővebben, mint máskor. Hanem amikor Miska fizetségül odaadta a tojást, és kilépett a boltból, az aranytojás utánagurult.

A csizmadiától is megkapta a legszebb pár csizmát, a csizmadiát is otthagya a tojás. De otthagya még aznap a szabót, a takácsot, az asztalost, a bognárt, a tímárt; Miska kétlovas szekéren vitte haza a sok holmit, s este a kocsmában már tíz hold földre s házra alkudott, mert mindenki megkívánta az aranytojást, aki meg becsapódott vele, nem mertte a másíknak bevallani.

Így lett Tyúkos Miskából a falu leggazdagabb embere, s így lett belőle a leggőgösebb is.

Egy nap aztán betért az új portára egy szegény vándor, illendően köszönt, és szállást kért éjszakára. Hanem Miska ráordított:

– Pusztulj innen! Az én házam nem koldusok tanyája!

A vándor nem szólt semmit, lehajtotta a fejét, és kifordult a kapun. Hanem abban a pillanatban a fősvény Miska zsebében mocomogni kezdett az aranytojás, kiugrott a földre, és gu-

rult, gurult egyenest a vándor után.

Kitudódott Tyúkos Miska minden hamisága, hiszen mindenét az aranytojásért vette, és semmiért sem fizetett meg. Dobra is ütöttek a házat, s mehetett vissza abba a düledező konyhába, ahonnan elindult. Csak a vén kendermagos tyúkját vihette magával, hanem az nem tojt több aranytojást: alkalmasint rájöhetett, hogy Miska nem érdemelte meg.

A KAKASKA ÉS A JÉRCIKE

NÉPMESE

Hol volt, hol nem volt, volt a világon egy kis kakaska meg egy jércike. Amint ott kapargáltak a szemétdombon, talált a jércike egy szem kökényt, le akarta nyelni, de megakadt a torján.

– Eredj, kakaskám, hozz a kútról vizet, mert mindjárt megfúlok a kökénytől.

Elment a kakaska a kúthoz.

– Kút, adjál nekem vizet, vizet viszem pityi-

kének, mert mindjárt megfullad a kökénytől.

– Nem adok biz én, míg nekem a fától zöld gallyat nem hozol.

Elment a kakaska a fához.

– Fa, adjál nekem zöld gallyat, zöld gallyat adom kútnak, kút ád nekem vizet, vizet viszem pityikének, mert mindjárt megfullad a kökénytől.

– Bizony nem adok én – felel neki a fa –, míg nekem a szép leánytól koszorút nem hozol.

Elment a kakaska a szép leányhoz.

– Szép leány, adjál nekem koszorút, koszorút adom fának, fa ád nekem zöld ágat, zöld ágat elviszem kútnak, kút ád nekem vizet, vizet viszem pityikének, mert mindjárt megfullad

a kökénytől.

– Bizony nem adok én, míg nekem a vargától cipőt nem hozol.

Elment a kakaska a vargához.

– Varga, adjál nekem cipőt, cipőt viszem szép leánynak, szép leány ád érte koszorút, koszorút adom fának, fa ád érte ágat, ágat viszem kútnak, kút ád érte vizet, vizet viszem pityikének, mert mindjárt megfullad a kökénytől.

– Bizony nem adok én, míg nekem a molnártól csirizt nem hozol.

Elment a kakaska a molnárhoz.

– Molnár, adjál nekem csirizt, csirizt adom vargának, varga ád nekem cipőt, cipőt adom

szép leánynak, szép leány ád nekem koszorút, koszorút adom fának, fa ád nekem ágat, ágat viszem kútnak, kút ád nekem vizet, vizet viszem pityikének, mert mindjárt megfullad a kökénytől.

A molnár megszánta, adott neki csirizt, csirizt vitte vargának, varga adott neki cipőt, cipőt vitte szép leánynak, szép leány adott neki koszorút, koszorút vitte fának, fa adott neki ágat, ágat vitte kútnak, kút adott neki vizet, vizet vitte pityikének, pityike kortyintott, s lenyelte a kökényt.

Ha a pityike a kökényt le nem nyelte volna, az én mesém is tovább tartott volna.

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY

A KIS KAKAS

Kukurikú...

Megszólalt a kis kakas,
tarkatollú, tarajas:

kukurikú...

a diófa de magas!

Az én hangom magasabb...

oda száll föl,

kukurikú...

ahol jár a piros nap!

**Keress három sárga csibét,
amelyiknek ikertestvére
ugyanolyan ruhát hord.
Melyik csibe nem énekel?
Színezd ki a fehéren
maradt csibéket.**

CSIBEKÓRUS

Jó reggelt kívánok,
friss, jó egészséget,
mindnyájuk számára
szép húsvét ünnepet.
Én az Úr Jézusnak
vagyok a követe,
feltámadásának
ma van szent ünnepe.
Hirdetem boldogan:
az Úr feltámadott,
minden gonosztevőn
diadalt aratott.

Hirdetésem ára
egy pár hímes tojás,
megköszönöm szépen
és elmegyek tovább.

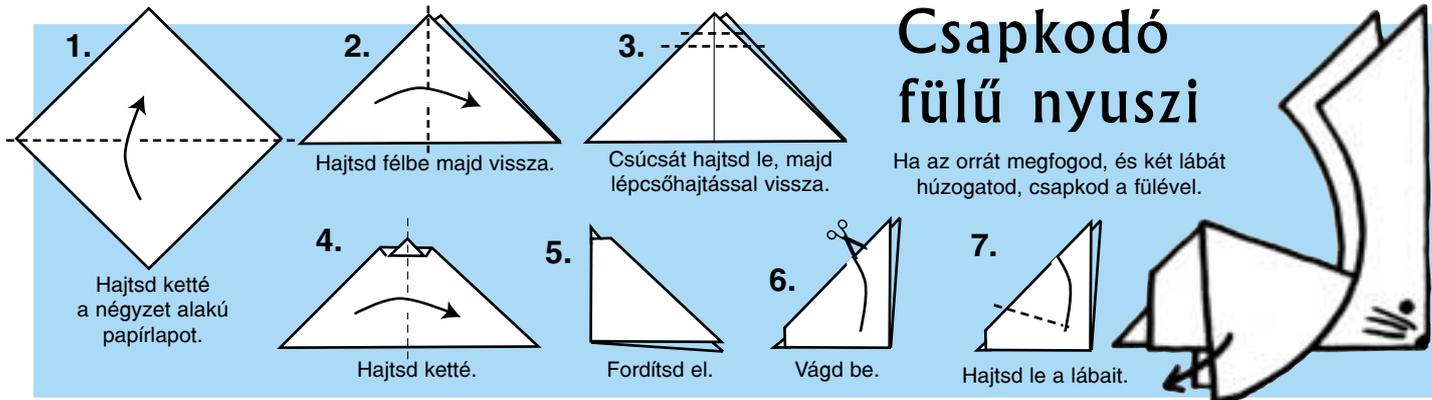
Keress egy kartonhengert és egy hozzá illő dobozkát. Fesd be temperával, vagy vond be színes papírral. Rajzlapból szabj mancsot, fület, kötényt, fessd be, s ragaszd a hengerre. Feje kemény tojás, melyre nyusziarcot festettél. Ragaszd a puttonyt a nyuszi hátához, s töltsd meg fűvel, virággal, tojásucorral.

**Kellemes húsvéti
ünnepet
kívánunk!**

Rózsa, szegfű, tulipán,
van-e olyan kisleány,
aki sápadt, színtelen?
Jöjjön elő szaporán!
Mosolyogjon szépen rám!
Megöntözöm, feléled,
élni fog még száz évet!

ZÁGONI OLGA

TOJÁSTÖRTÉNET

Egyszer volt, hol nem volt, hegyen innen, dombon túl volt egy kis falu.

Élt abban a faluban egy kislány, Katicának hívták. Húsvét közeledett, s Katica naphosszat a ház körül sürgött-forgott.

Jó két héttel az ünnep előtt válogatott kukoricaszemekkel biztatta a tyúkját, Lilit, hogy sűrűn tojjon. Lili potyogtatta is szaporán a szép nagy tojásokat. A kislány szaladt velük a konyhába, s vidám színesre festette mindeniket.

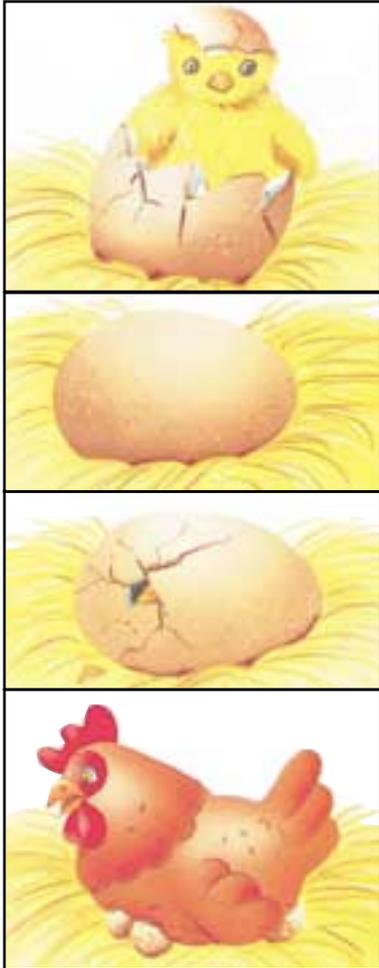
Húsvét hétfőjén gyönyörű tojásokkal meg-

rakott tál díszelgett az asztal közepén. Volt ott rajzolt mintás, hagymahéjas, viaszos.

Pirinek nem volt kedve vesződni a tojásokkal. Úgy okoskodott, hogy ha a kukoricaszemek mellé tojásfestéket is tesz a tyúknak, egyenesen színes tojásokat tojik majd.

Szerencsére tyúkanyónak több esze volt, csőrével megkocogtatta, de nem ette meg a festéket. Viszont Pirit azzal büntette meg, hogy egy fia tojást sem tojt. Így a kislány szégyenszemre csak bolti cukortojással kínálta a locsolókat.

Nálatok hogy volt húsvétkor? Rajzold le, milyen tojásokat festettél?

VÉGH GYÖRGY
**KLEOFÁS,
A DIDERGŐ
TOJÁS**

Volt egyszer egy kis tojás,
úgy hívták, hogy Kleofás.
Bim-bamm, dáridom.

Megvette egy nyuszika,
nyuszi-lány volt: Zsuzsika,
Bim-bamm, dáridom.

Megkérdezte Zsuzsika:
“Kell-e neked szép ruha?”
Bim-bamm, dáridom.

“Persze – mondta a tojás –,
fázik ám a Kleofás!”
Bim-bamm, dáridom.

Befestette Zsuzsika,
a húsvéti nyuszika.
Bim-bamm, dáridom.

Nem fázik már a tojás,
a zöldbundás Kleofás!
Bim-bamm, dáridom.

LÉVAY ERZSÉBET
HÍMESTOJÁS

Húsvét táján
az erdőben
minden nyuszi
surran, szökken,
készülődnek
a nagy napra,
a sürgéstől
hangos lett az
erdő alja.

Nyuszi anyó
szépen, lassan
festéket főz
a katlanban,
s ecsetjét a
lébe mártva
a sok tojást
ügyes kézzel
megcifrálja.

Nyuszi apó
talicskáján
a sok tojás
de szép látvány!
Útnak indul
hajnaltájba',
s ezer felé
hordja, viszi
füрге lába.

Tegnap, mintha
madár volna,
fészket rakott
Áron, Borka,
s mire reggel
kiszaladnak,
hímes tojás
jelzi nyomát
csak a nyúlnek!

Egy jó tréfával, április elsejei beugratással szerettem volna indítani postámat, de nincs hozzá kedvem: elszomorít, ha olyasmire kérnek Barátaim, amit nem teljesíthetek. Azt például, hogy látogassam meg őket, vagy azt, hogy mindenki versét, rajzát nyomtassam ki a Szivárványban. Egyiket sem tehetem. Megírtam már, miért! Na, de ezzel búsultunk eleget.

Úgy egyébként tudatom, hogy az ideai április elsejém remekül sikerült. Kétszer is beugrattam kedves barátomat, Kukucsit. Elküldtem érte Madárt a Tisztás pázsitjára,

ahová épp túrásokat készített. Madár azt mondta:

– Siess, Kukucsi, mert Csipike valami finom falathoz jutott, segíts neki, különben megeszi egyedül.

Csak ennyi kellett Kukucsinak. Uccu neki, vesd el magad, alagútja folyosóin visszasetett az Oriásinagy Bükkfához, amelynek odúját éppen szellőztettük kedves feleséggel, Tipetupával.

– Itt vagyok! – jelentette.

– Látom – válaszoltam.

Mire ő, hogy hol vannak azok a jó falatok, segít bekebelezni, nehogy elrontsam a gyomromat.

– Tudtam mindig, hogy számíthatok rád – feleltem őszintén –, de nincs semmiféle jó falat. Csak április elseje van.

Ekkor jött rá, hogy Madár meg én beugrattuk. Ám egy idő múlva ravaszul csillant meg apró szeme:

– Csipike, eridj a Tisztás végébe, mert ott vár téged Szarvasbika!

– Jó – mondtam, és összekacsintottam Tipetupával.

– Nem hallod? Menj már! – sürgetett Kukucsi.

– De hallom – feleltem büszkén –, csakhogy engem nem lehet beugratni, mivelhogy rém okos vagyok!

Kukucsi nagyon elkeseredett:

– Miért csak engem lehet megtréfálni a mai napon?! – kérdezte szomorúan.

– Azért – feleltem –, mert április elseje a te névnapod! – ugrattam be másodszor is, sikerrel.

– Igazán?! – örvendezett. – Nem is tudtam, hogy nekem is van névnapom!

Boldogan vonult el a Tisztás felé. Tipetupa rosszallóan nézett rám, mondta, hogy ejnye, ejnye, én pedig remélem, Hugó nevű barátaim nem haragusznak meg, amiért névnapjukat elajándékoztam Kukucsinak. Csak beugratás volt. Holnap megmondom neki az igazat, mert a beugratás – ha sokáig tart – hazugság lesz belőle, én pedig nem szoktam hazudni.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

VENCZEL JÁNOS rajza

Címlap: Székely Zsuzsa, Sepsiszentgyörgy Hátlap: FORRÓ ÁGNES	SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXI. évfolyam. 234. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), VENCZEL JÁNOS (képszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.
---	---

Ára 4500 lej

ZSUZSI MESÉJE

Volt egy szegényember meg a felesége. Volt egy kislányuk, akit Juliskának hívtak. Egy sűrű erdőben éltek. Abban az erdőben élt egy óriás.

Egy szép nap a szegényember elment fát vágni. A szegény asszony elküldte Juliskát, hogy vigyen ételt az édesapjának. Ahogy ment, mendegélt, megfogta az óriás, és bevitte a barlangjába. Megy haza a szegényember, és kérdi a feleségétől:

– Te asszony, mért nem küldtél ebédet?

– Dehogynem, Juliska vitte. Biztos elröbölt az óriás.

A szegényember elindult, hogy megkeresse Juliskát. Tudta, hogy az óriás fél az egerektől. Fogott egy egeret a mezőn. Amikor bement az óriás barlangjába, elengedte az egeret, az óriás ijedtében pedig elengedte Juliskát, s még ma is fut, ha meg nem állt.

Aki nem hiszi, járjon utána.

Madár Zsuzsanna, Csíkmenaság

Miklós Ágnes,
Kézdivásárhely

A TAVASZ

Itt a tavasz,
Mindent fakaszt.
Rügyes az ág,
Szépek a fák.

Csibe boldog,
Kotló kotyog,
Virág nyílik,
Udvar telik.

Blénesi Enikő,
Gyergyószentmiklós

Balázs Viola, Székelyudvarhely

AZ ÉN HALAM

Van nekem egy kis halam,
Piros, mint az alma.
Sokat úszik, sokat játszik,
Víz az ő lakása.

Simon Nitsch Zita,
Zilah

Varga
Levente, ▶
Erdőfüle

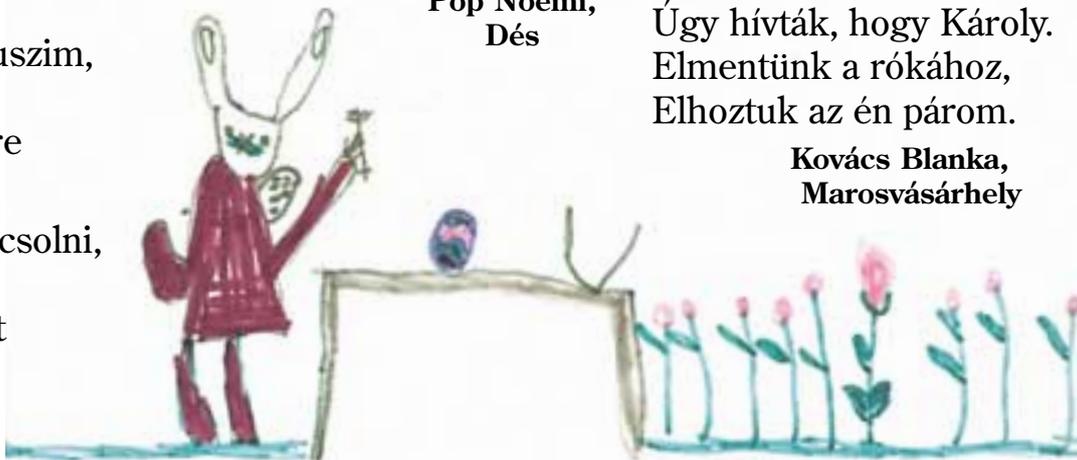

A NYUSZIM

Szorgoskodik a kisnyuszim,
tojásait festi,
kiskosaram egy-kettőre
telis-teli teszi.

Hogyha eljössz meglocsolni,
te is kapsz belőle,
locsolásért piros tojást
adok én cserébe.

Vinkler Leonetta,
Csanálos

Dániel Arnold, Szentegyháza

GYURI KAKAS

Gyuri kakas a nevem,
Giliszta a kedvencem.
Feleségem tyúkocska,
Az ő neve Iluska.

Épp az udvaron voltam,
Mikor arra jött a róka.
Elrabolta a tyúkocskát,
Azt a drága Iluskát.

Volt egy kakas barátom,
Úgy hívták, hogy Károly.
Elmentünk a rókához,
Elhoztuk az én párom.

Kovács Blanka,
Marosvásárhely

Pop Noémi,
Dés

HÚSVÉTI REGGELI

Vágd ki a tyúkot, a nyuszt. A szaggatott vonal mentén hajtsd kettőbe, ragaszd össze, majd a talp két vastag vonalát nyisszantsd be. Csúsztasd a csésze, a pohár peremére.

